ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
12
Μαρτίου
1923
Προκοπίου Δεκαπολίτου
Σελήνη 25 ἡμερῶν

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ

ΜΥΤΙΛΗΝΗ — ΕΤΟΣ Ζ. — ΑΡΙΘ. 1927 — ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 50 — ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΤΡΑΤΗΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ — ΓΡΑΦΕΙΑ: Λεωφόρος Γεωργίου τοῦ Α'.

ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ ΠΑΡΑΙΤΟΥΝΤΑΙ ΤΩΝ ΝΗΣΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΑΡΑΓΑΤΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 11 (Ἐπείγον). Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας.— Νυκτερινὰ ἐπείγοντα τηλεγραφήματα ἐκ Πέραν βεβαιοῦν, ὅτι διὰ τοῦ ἐπιδοθέντος εἰς τοὺς Συμμάχους Ἁρμοστὰς ἀντισχεδίου τῆς Ἀγκύρας, οἱ Τοῦρκοι παραιτοῦνται πάσης ἀξιώσεως των ἐπὶ τῶν νήσων καὶ τοῦ Καραγάτς, ἄνευ ἀνταλλαγμάτων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

ΠΕΡΙΜΕΝΟΜΕΝ...

Ἡ ἀγαπητὴ συνάδελφος «Σάλπιγξ» ἐπιμένει εἰς μίαν ἀλήθειαν, τὴν ὁποίαν ὁ ἀρθρογράφος τοῦ «Ἐλ. Βήματος» διεκήρυξεν ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς Ἀθηναϊκῆς συναδέλφου ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐκ Παρισίων ἀνταποκρίσεως τοῦ ἀπεσταλμένου τῆς «Πατρίδος» περὶ ἧς καὶ προχθὲς ἐγράφομεν, καὶ τὴν ὁποίαν, τόσον τεχνιέντως ὁ ἀντιβενιζελικὸς τύπος ἐπεχείρησε νὰ ἐκμεταλλευθῇ.

Καὶ εἶνε αὐτὴ ἡ ἑξῆς: ὅτι αἱ μεγάλαι, αἱ ριζικαὶ μεταρρυθμίσεις εἰς ἕνα Κράτος δὲν στερεώνονται, ἐφ' ὅσον δὲν ἐκπορεύονται ἀπὸ λαϊκὴν ἀπαίτησιν. Εἶνε περίεργον ὅτι ἡ συνάδελφος ἐπιμένει εἰς μίαν ἀλήθειαν τὴν ὁποίαν οὐδεὶς ἐσκέφθη νὰ ἀμφισβητήσῃ καὶ πολὺ ὀλιγώτερον ἡμεῖς, ποὺ ἐγράφομεν εἰς τὸ προχθεσινόν μας ἄρθρον ἐπὶ λέξει:

«Θὰ εἴμεθα σύμφωνοι μὲ τὰς οὕτωσι διατυπουμένας γνώμας ἐὰν ἀντελαμβανόμεθα εἰς τὰς ἐνεργείας τῆς Ἐπαναστάσεως καὶ τὴν παραμικρὰν ἔστω τάσιν πρὸς βιαίας καὶ ἀώρους μεταρρυθμίσεις, ὅπως ἐπὶ παραδείγματι θὰ ἦτο ἡ βιαία ἐπιβολὴ τοῦ Δημοκρατικοῦ πολιτεύματος, ἡ ριζικὴ μεταβολὴ τοῦ κρατοῦντος οἰκονομικοῦ συστήματος καὶ τὰ τοιαῦτα».

Ἀλλ' ἐκεῖνο ποὺ μᾶς ἀναγκάζει νὰ μὴ θεωρήσωμεν τὴν ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου συζήτησιν περαιωθεῖσαν, εἶνε κάτι εἰς τὸ ὁποῖον ἡ συνάδελφος διαφωνεῖ μαζύ μας. Ἀντιγράφομεν ἀπὸ τὸ χθεσινόν της ἄρθρον τὴν σχετικὴν περικοπήν. «Ἐκεῖνο ὅμως εἰς τὸ ὁποῖον διαφωνοῦμεν, λέγει, εἶνε ἄλλο. Εἶνε ἡ προσπάθεια ὅπως ἡ Ἐπανάστασις χωρήσῃ καὶ πέραν τῶν καθηκόντων της τούτων— τῆς στρατιωτικῆς δηλ. ἀναδιοργανώσεως καὶ τῆς διοικητικῆς ἐξυγιάνσεως — καὶ προβῇ εἰς μεταρρυθμίσεις σοφάς μεν καὶ συμφερούσας καὶ ἐπιβεβλημένας διὰ τὴν ψυχικὴν ἀνασυγκρότησιν τοῦ Ἑλλ. λαοῦ, μεταρρυθμίσεις ὅμως τὰς ὁποίας θὰ διέπραττε σφάλμα σοβαρὸν ἂν ἀνελάμβανε νὰ τὰς ἐφαρμόσῃ πρὶν ἢ αὗται καταστῶσιν ἀπαιτήσεις τοῦ λαοῦ τούτου».

Ἂς μᾶς ἐπιτρέψῃ ἡ συνάδελφος νὰ ἐπαναλάβωμεν καὶ πάλιν τὴν ἐρώτησιν ποὺ διετυπώσαμεν καὶ προχθὲς ἐπὶ τοῦ ἰδίου ἀκριβῶς σημείου χωρὶς δυστυχῶς νὰ λάβωμεν ἀπάντησιν. Ποῖαι εἶναι αὗται αἱ μεταρρυθμίσεις αἱ ριζικαί, πρὸς τὰς ὁποίας προσπαθεῖ νὰ χωρήσῃ ἡ Ἐπανάστασις, ὡς λέγει, ὑπερβαίνουσα τὰ ὅρια τῶν καθηκόντων της; Θὰ εἴχομεν μεγάλην περιέργειαν νὰ τὰς ἀκούσωμεν. Χωρὶς συγκεκριμένα καὶ σαφῆ στοιχεῖα πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξελιχθῇ συζήτησις;

Αἱ ἀοριστολογίαι καὶ αἱ μυστηριώδεις ἐκφράσεις δὲν ἠμποροῦν νὰ ἐπέχουν θέσιν ἐπιχειρημάτων καὶ μάλιστα σοβαρῶν.

Διὰ τοῦτο παρακαλοῦμεν, ἐὰν ἡ συνάδελφος ἐπιθυμῇ εἰλικρινῆ ἀνταλλαγὴν γνωμῶν, νὰ ἀναφέρῃ συγκεκριμένα πράγματα. Νὰ μᾶς εἰπῇ: Αὐτὴν καὶ αὐτὴν τὴν μεταρρύθμισιν τὴν ὁποίαν σκοπεύει νὰ ἐπιβάλῃ ἡ Ἐπανάστασις, δὲν εὑρίσκω φρόνιμον. Διὰ νὰ ἴδωμεν κατὰ πόσον ἔχει δίκαιον. Διότι ἐπαναλαμβάνομεν, ἡμεῖς δὲν βλέπομεν μέσα εἰς τὰς μέχρι τοῦδε ἐνεργείας τῆς Ἐπαναστάσεως «ΟΥΤΕ ΑΔΕΞΙΟΥΣ ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΣΜΟΥΣ ΣΤΟ ΚΕΦΑΛΙ ΤΟΥ ΚΑΣΙΔΗ, οὔτε καὶ ΦΙΛΟΔΟΞΟΥΣ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΣ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΣΕΩΣ ΘΕΩΡΗΤΙΚΩΝ ΟΥΤΟΠΙΩΝ,» εἰμὴ μόνον μίαν ΣΩΦΡΟΝΑ καὶ ΕΙΛΙΚΡΙΝΗ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΗΝ προσπάθειαν, «πρὸς ἐξάγνισιν τοῦ Παρελθόντος, ἀντιμετώπισιν τοῦ Παρόντος καὶ προπαρασκευὴν τοῦ Μέλλοντος.»

Καὶ διὰ νὰ εἴμεθα σαφέστεροι προσθέτομεν. Αἱ ριζικώτεροι μεταρρυθμίσεις ποὺ ἐπεδίωξεν ἡ Ἐπανάστασις μέχρι τοῦδε εἶναι: α') Ἡ Στρατιωτικὴ ἀναδιοργάνωσις τῆς Χώρας. β') Ἡ ἐξυγίανσις τῆς ἐσωτερικῆς διοικήσεως, διὰ τοῦ ἐφαρμοζομένου συστήματος τῆς αὐτοδιοικήσεως. γ') Ἡ συναδέλφωσις τῶν Ἑλλήνων διὰ τῆς συγγνώμης, τῆς ἀμνηστεύσεως τοῦ παρελθόντος, τῆς ἱδρύσεως τῶν Συνδέσμων Ἐθνικῆς Σωτηρίας καὶ—κυριώτερον— διὰ τῆς διατηρήσεως τοῦ ἀχρωματίστου τῆς Ἐπαναστάσεως. δ') Ἡ ἐκκαθάρισις τοῦ Στρατοῦ, τῆς Χωροφυλακῆς καὶ ὅλων τῶν κλάδων τοῦ Κρατικοῦ ὀργανισμοῦ. ε') Ἡ ἀνόρθωσις τῆς Ἐκκλησίας. στ') Ἡ οἰκονομικὴ περισυλλογή. ζ') Ἡ ἀποκατάστασις τῶν ἀναπήρων πολέμου. η') Ἡ ταχτοποίησις τοῦ ἀκανθώδους ἀγροτικοῦ ζητήματος. θ') Τὰ μέτρα κατὰ τῆς αἰσχροκερδείας, καὶ ι') Ἡ διαφώτισις τοῦ λαοῦ.

Ἐρωτῶμεν λοιπὸν καὶ πάλιν. Τί ἐξ ὅλων αὐτῶν ὑπάγεται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ριζικῶν μεταρρυθμίσεων εἰς τὰς ὁποίας ἡ Ἐπανάστασις δὲν ἔπρεπε νὰ χωρήσῃ, κατὰ τὴν ἀντίληψιν τῆς συναδέλφου; Ἢ ποίαν ἄλλην ἐνέργειαν τῆς Ἐπαναστάσεως, ποὺ παρελείψαμεν τυχὸν ἡμεῖς, ὑπονοεῖ, ἐπιμένουσα εἰς τὴν διαφωνίαν της:

Ἐπιθυμοῦμεν πολὺ νὰ τὸ μάθωμεν ἐπειδὴ δὲν κατορθώσαμεν νὰ τὸ ἀνακαλύψωμεν μόνοι μας παρ' ὅλην τὴν σχετικὴν προσπάθειάν μας.

Καὶ τότε θὰ ἐπανέλθωμεν.

ΑΙ ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΤΟΥ ΛΟΥΞΟΡ

— Ἠνοίχθη ὁ τάφος τοῦ Βασιλέως.
— Τὸ μεγαλοπρεπὲς μαυσωλεῖον.
— Καὶ τρίτος νεκρικὸς θάλαμος

Κάϊρον, Φεβρουάριος 1923.— Προχθὲς τὴν 1 μ. μ. ὁ λόρδος Κάρναρβον, ὁ κ. Γκόρτιερ καὶ ὁ κ. Πιὲρ Λακὼ ἀπεκάλυψαν τὸ μεγάλο μυστικόν. Τὸ φῶς τῆς ἡμέρας εἰσεχώρησεν εἰς τὴν κρύπτην, ὅπου ἐκοιμᾶτο ἀπὸ χιλιάδων ἐτῶν ἕνας ἰσχυρὸς βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου. Ὁ τοῖχος ὁ ὁποῖος τὴν ἐχώριζεν ἀπὸ τὸν νεκρικὸν προθάλαμον κατέπεσε.

Ἡ ἡμέρα αὐτή, 16η Φεβρουαρίου 1923, ἔχει ἀρκετὴν σημασίαν διὰ τὴν παγκόσμιον ἱστορίαν, ἀλλ' ἀκόμη ὑψηλοτέραν σημασίαν διὰ τὴν ἱστορίαν τῆς Αἰγυπτιακῆς ἀρχαιολογίας.

Μετὰ δύο ὡρῶν ἔργασίαν καὶ ἀφοῦ λίθον πρὸς λίθον κατεκρήμνισαν τὸν τοῖχον μὲ τὰ βασιλικὰ ἐμβλήματα, οἱ ἐργάται, ἕνα θέαμα σπάνιον παρουσιάσθη εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν παρισταμένων: πρὸ αὐτῶν ὑψοῦτο, λαμπρόν, μεγαλοπρεπὲς πολυτελέστατον τὸ μαυσωλεῖον τοῦ βασιλέως Τουταγκάμεν. Ὁμοιάζει σὰν σπιτάκι καὶ κατέχει καθ' ὅλον του τὸ πλάτος καὶ τὸ μῆκος τὸν νεκρικὸν θάλαμον. Εἶναι κατεσκευασμένον ἀπὸ πολύτιμον ξύλον καὶ στολίζεται μὲ χρυσᾶς πλάκας. Εἰς τὰς πλευράς του εἶναι ἀναγεγραμμένοι διάφοροι ἐπιγραφαὶ καὶ νεκρικὰ σύμβολα.

Ἐντὸς τῆς πελωρίας αὐτῆς θήκης ὑπάρχει ἄλλη, μικροτέρα, ἡ ὁποία φέρει τὸ βασιλικὸν ἔμβλημα. Ἂν κρίνῃ κανεὶς ἀπὸ τὰ λεγόμενα ἑνὸς παπύρου τοῦ Ραμσῆ IV τὸ κιβώτιον αὐτὸ θὰ περιέχῃ σειρὰν ἄλλων μικροτέρων κιβωτίων, εἰς τὸ τελευταῖον δὲ ἐξ αὐτῶν θὰ ἀναπαύεται ὁ βασιλεὺς Τουταγκάμεν. Τὸ ἐξωτερικὸν μέρος τοῦ κιβωτίου εἶνε σπασμένον εἰς τὰς γωνίας του ἀπὸ διάφορα κομψότατα ἀνάγλυφα, χρυσωμένα καὶ ζωγραφισμένα καλλιτεχνικώτατα. Ἐπὶ τοῦ πατώματος δὲ καὶ τριγύρω γύρω ἀπὸ τὸ μαυσωλεῖον εἶνε τοποθετημένα ἑπτὰ μονόξυλα: εἶνε αἱ λέμβοι μὲ τὰς ὁποίας ὁ βασιλεὺς τοῦ Τουταγκάμεν διέβη τὴν Ἀχερουσίαν λίμνην.

Ὅλοι ὅσοι παρίσταντο εἰς τὰ ἀποκαλυπτήρια τῆς τελευταίας κλίνης τοῦ βασιλέως Τουταγκάμεν, δὲν παύουν νὰ ἐκφράζουν τὴν ἔκπληξιν καὶ τὸν θαυμασμὸν τὸν ὁποῖον συνησθάνθησαν, πρὸ τοῦ μεγαλοπρεποῦς μαυσωλείου.

Ἰδοὺ πῶς περιγράφει ἕνας αὐτόπτης τὸ μαυσωλεῖον αὐτό: Εἶνε, λέγει, πελωρίων διαστάσεων καὶ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῶν τοίχων τοῦ νεκρικοῦ θαλάμου δὲν μένει παρὰ ἕνας διάδρομος μόλις 50 ἑκατοστομέτρων, οὕτως ὥστε εἶνε κάπως στενόχωρος ἡ παραμονὴ εἰς τὸν διάδρομον αὐτόν. Οἱ ἐσωτερικοὶ τοῖχοι τῆς αἰθούσης εἶνε στολισμένοι μὲ διαφόρους τοιχογραφίας, ὄχι καὶ ἐξαιρετικῆς τέχνης.

Ἡ θύρα τοῦ μαυσωλείου εἶνε ἐφωδιασμένη μὲ βαρεὲς μπρούντζινες σφραγῖδες καὶ ὁ χαρισμός της ἐμφανίζει κάποιαν δυσκολίαν. Ὅταν ἠνοίχθη ἡ θύρα αὐτή, ἐνεφανίσθη ἕνα δεύτερον μαυσωλεῖον. Ἡ ἐξωτερικὴ πλευρὰ τῶν τοίχων τοῦ πρώτου μαυσωλείου εἶνε σκαλισμένη καὶ στολισμένη μὲ διαφόρους θρησκευτικὰς ἐπιγραφάς. Τὰ ἴδια ἀνάγλυφα καὶ τὰ ἴδια κοσμήματα συναντῶμεν καὶ εἰς τὴν ἐξωτερικὴν πλευρὰν τοῦ δευτέρου μαυσωλείου. Αἱ σφραγῖδες μὲ τὰ βασιλικὰ ἐμβλήματα ἔχουν μείνη ἄθικτα εἰς τὴν θύραν τοῦ δευτέρου αὐτοῦ μαυσωλείου.

Τοῦτο δὲ μᾶς πείθει, ὅτι ὁ τάφος δὲν ἐσυλήθη μέχρι τοῦδε ἀπὸ λῃστὰς καὶ ὅτι ὁ βασιλεὺς Τσουτανκάμεν, ἀνεπαύθη ἥσυχος καὶ ἄθικτος ἐπὶ τόσους αἰῶνας εἰς τὴν νεκρικήν του κατοικίαν. Ἀλλὰ ἡ θύρα αὐτὴ δὲν ἠνοίχθη ἀκόμη, δεδομένου ὅτι ὑπάρχουν μερικαὶ τεχνικαὶ δυσκολίαι.

Εἰς τὴν ἀνατολικὴν πλευρὰν τοῦ νεκρικοῦ θαλάμου, ὑπάρχει μία ἄλλη θύρα ἡ ὁποία, ὅπως φαίνεται, οὐδέποτε ἐκλείσθη· ἡ θύρα αὐτὴ ὁδηγεῖ εἰς ἕνα ἄλλο δωμάτιον, ὅπου ὑψοῦται δεύτερον χρυσοῦν μαυσωλεῖον, σκαλισμένον καὶ σκεπασμένον μὲ θαυμάσια χρωματιστὰ ἀνάγλυφα. Ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ εἴπῃ ὅτι τὸ μαυσωλεῖον αὐτὸ εἶναι ὡραιότερον καὶ ἀπὸ τὸ μεγάλο μαυσωλεῖον τοῦ πρώτου θαλάμου. Πλαισιοῦται ἄνωθεν μὲ πολλὰς σειρὰς οὐράνεῖ (ἱερῶν φειδιῶν) καὶ αἱ τέσσαρες πλευραί του προστατεύονται ὑπὸ θεαινῶν, αἱ ὁποῖαι μὲ ἀνοιγμένας τὰς ἀγκάλας καὶ μὲ τὸ πρόσωπον ἐστραμμένον πρὸς τὴν εἴσοδον τοῦ θαλάμου, φαίνονται σὰν νὰ προσβλέπουν ὅλες κατάματα τὸν εἰσερχόμενον. Ἡ εἴσοδος εἰς τὸν θάλαμον αὐτὸν προκαλεῖ ἕνα ρῖγος, ἕνα συναίσθημα φόβου καὶ δέους.

Εἰς τὸ μαυσωλεῖον τοῦ δευτέρου θαλάμου ὑπάρχουν τέσσαρα ὡραῖα δοχεῖα τὰ ὁποῖα προφανῶς θὰ περιέχουν τὰ ἐντόσθια τοῦ βασιλέως.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ δωματίου αὐτοῦ ἀνορθοῦται τὸ ἱερὸν τσακάλι Ἄνουμπις· ὄπισθεν αὐτοῦ διακρίνεται μία κεφαλὴ ταύρου, ἔμβλημα τῆς ζωῆς τοῦ Ἅδου. Εἰς τὴν βορείαν πλευρὰν τῆς αἰθούσης εὑρίσκονται συσσωρευμένα διάφορα κιβώτια καὶ μικρὰ μαυσωλεῖα ἀπὸ ἔβενον, περιεργοτάτων σχημάτων. Εἶνε ὅλα κλεισμένα ἑρμητικῶς, ἐκτὸς ἑνός, τοῦ ὁποίου αἱ θύραι εἶνε ἀνοικταί· εἰς τὸ ἐσωτερικὸν διακρίνονται δύο μαῦραι λεοπαρδάλεις, ἐπὶ τῶν ὁποίων εἶνε χρυσαγμένα τὰ ἐμβλήματα τοῦ Βασιλέως. Τοιαῦτα κιβώτια, μικροτέρων κάπως διαστάσεων καὶ κατάκλειστα ἐπίσης, εὑρίσκονται εἰς μίαν ἄλλην γωνίαν τῆς αἰθούσης. Ὑποτίθεται ὅτι περιέχουν διάφορα ἀγαλμάτια, παριστῶντα τοὺς δούλους τοῦ Μονάρχου ἐν τῇ μετὰ θάνατον ζωῇ.

Ἀλλὰ πῶς νὰ περιγράψῃ κανεὶς λεπτομερῶς ἕνα πρὸς ἕνα ὅλους αὐτοὺς τοὺς θησαυρούς. Τὸ μάτι ἰλιγγιᾷ καὶ ὁ νοῦς σκοτίζεται. Ἔπειτα σᾶς καταλαμβάνει μία ἀκατάσχετος περιέργεια πρὸ τοῦ θεάματος τῶν κλειστῶν κιβωτίων, τῶν κλειδωμένων μαυσωλείων. Πόσα μυστήρια, πόσα αἰνίγματα δὲν κρύπτονται ἐκεῖ μέσα!

Η ΓΑΛΛΙΚΗ ΚΙΤΡΙΝΗ ΒΙΒΛΟΣ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ ΤΗΣ ΛΩΖΑΝΝΗΣ
ΕΝΑ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΟΝ ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΟ ΤΗΣ ΔΡΑΣΕΩΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Τὸ ἐκκρεμὲς ζήτημα τῶν Ἑλληνοτουρκικῶν ἀποζημιώσεων. — Τί ἀναφέρει σχετικῶς ἡ γαλλικὴ κιτρίνη βίβλος.—Τὸ ἱστορικὸν τῆς μονομαχίας Βενιζέλου-Ἰσμέτ.—«Θὰ πληρώσω ὅταν πληρώσῃς».—Πῶς τίθεται ἤδη τὸ ζήτημα.

Παρίσιοι, Φεβρουάριος. — Καθ' ἣν στιγμὴν ἡ Συνέλευσις τῆς Ἀγκύρας ἐξετάζει τὸ σχέδιον τῆς εἰρήνης τῆς Λωζάννης, κυκλοφορεῖ εἰς τὴν γαλλικὴν πρωτεύουσαν «Κιτρίνη Βίβλος», ἐκδοθεῖσα ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν. Ἡ συλλογὴ τῶν ἐγγράφων, πρακτικῶν τῆς συνεδριάσεως καὶ ὑπομνημάτων, ἡ περιλαμβανομένη εἰς τὴν ἐπίσημον Γαλλικὴν ἔκδοσιν, εἶνε πολυτιμοτάτη. Μολονότι παραλείπονται αἱ συνεννοήσεις τῶν Συμμάχων μεταξύ των καὶ τῶν Συμμάχων μετὰ τῆς Τουρκικῆς ἀντιπροσωπείας, ὡς ἐπίσης καὶ τὰ διαδραματισθέντα κατὰ τὰς τρεῖς τελευταίας ἡμέρας τῶν διαπραγματεύσεων τῆς Λωζάννης, ἡ «Κιτρίνη Βίβλος» περιέχει σημεῖα ὄχι βεβαίως ἄγνωστα, ἀλλὰ διατυπούμενα κατὰ τρόπον, ὅστις σαφηνίζει τελείως ὡρισμένα ζητήματα.

Ἀπὸ Ἑλληνικῆς ἀπόψεως εἰδικώτερον, ἡ ἐπίσημος Γαλλικὴ συλλογὴ ἀποδεικνύει τὸν ὄγκον, ἀλλὰ καὶ τὴν ποιότητα τῆς ἐργασίας, τὴν ὁποίαν κατέβαλεν ἡ Ἀντιπροσωπεία μας ἐν Λωζάννῃ. Ἀπὸ τῆς σελίδος 15 τῆς Κιτρίνης Βίβλου μέχρι τῆς 19ης περιέχεται ὁλόκληρος ἡ πρώτη ἐπέμβασις τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς τὸ ζήτημα τῶν συνόρων τῆς Δυτικῆς Θράκης καὶ τοῦ Καραγάτς. Εἰς τὴν σελίδα 29ην δημοσιεύονται αἱ Ἑλληνικαὶ στατιστικαὶ περὶ τῶν πληθυσμῶν τοῦ ἐδάφους, τοῦ περιεχομένου μεταξὺ τοῦ Ἕβρου καὶ τῆς συνοριακῆς Τουρκοβουλγαρικῆς γραμμῆς τοῦ 1913.

Ὁλόκληρος ἡ μεγάλη συνεδρίασις τῆς 23ης Νοεμβρίου 1922 ἐξαντλεῖται εἰς τὰς σελίδας 32—41, εἰς τὰς ὁποίας δίδεται ἀκριβὴς εἰκὼν τῆς ἐπιχειρηματολογίας τοῦ Ἕλληνος ἀντιπροσώπου διὰ τὸ ζήτημα τοῦ Καραγὰτς καὶ τοῦ δημοψηφίσματος τῆς Δυτικῆς Θράκης.

Ὁλόκληρα ἐπίσης κεφάλαια τῆς «Κιτρίνης Βίβλου», συγκεκριμένως αἱ σελίδες 54—62 διὰ τὸ Δεδεαγάτς, 67—79 περὶ Καραγὰτς καὶ συνόρων Δυτικῆς Θράκης, 79—84 περὶ τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου, 85—91 ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος, χωρὶς νὰ ἀναφέρω πλῆθος ἄλλο δευτερευούσης σημασίας ἐπεμβάσεων, ἀποδεικνύουν τὴν ἔκτασιν, τὴν μεθοδικότητα, τὴν ἐπιστήμην καὶ τὴν πεῖραν, τῆς ὁποίας ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἑλληνικῆς Ἀντιπροσωπείας καὶ οἱ συνεργάται του κατέβαλον πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν Ἑλληνικῶν συμφερόντων.

Ἀλλ' ἐφ' ὅσον ὅλα τὰ ἐκκρεμῆ ζητήματα μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας ἐρρυθμίσθησαν διὰ κοινῆς ἀποδοχῆς τῶν δύο ἐνδιαφερομένων Κρατῶν, ἡ ἔρευνα τῆς Κιτρίνης Βίβλου, κατὰ τὰ σχετικά της κεφάλαια, ἀπομένει καθαρῶς ἱστορική.

Μεταξὺ ὅμως Τουρκίας καὶ Ἑλλάδος ἀπομένει ἀκόμη ἐκκρεμὴς ἡ ἀξίωσις τῶν ἀποζημιώσεων. Αἱ εἰς αὐτὰ ἀναφερόμεναι περικοπαὶ τῆς «Κιτρίνης Γαλλικῆς Βίβλου» ἔχουν καὶ διατηροῦν σαφῆ τὴν πολιτικὴν αὐτῶν σημασίαν.

Παραλείπων τὰς προγενεστέρας συζητήσεις, ὅπως ἐκτίθενται εἰς τὴν Γαλλικὴν ἔκδοσιν, ἔχω ὑπ' ὄψει τὴν συνεδρίασιν τῆς 27ης Ἰανουαρίου 1923, καθ' ἣν ἀνεπτύχθησαν λεπτομερῶς, ἀλλὰ καὶ ἀποφασιστικῶς τὰ ἐπιχειρήματα τῶν δύο Ἀντιπροσωπειῶν, Τουρκικῆς καὶ Ἑλληνικῆς, ἐπὶ τῶν ἀποζημιώσεων.

Εἰς τὴν σελίδα 560 περιέχεται ἡ ἑξῆς δήλωσις τοῦ κ. Μπομπάρ, Προέδρου τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς:

Μπομπάρ.— «Ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις ἐζήτησε κατ' ἀρχὰς ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα ἀποζημίωσιν 160 ἑκατομμυρίων χρυσῶν Τουρκικῶν λιρῶν. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐζήτει ἀντιθέτως ἀποζημίωσιν 223 ἑκατομμυρίων χρυσῶν τουρκικῶν λιρῶν. Ἕνα μῆνα μετὰ τὴν πρώτην ταύτην ἀξίωσιν ἤτοι τὴν 20ην Ἰανουαρίου 1923 ἡ Τουρκικὴ ἀντιπροσωπεία παρουσίασεν εἰς τὴν Διάσκεψιν νέον σημείωμα εἰς τὸ ὁποῖον προσδιορίζει τὰς ἀξιώσεις της εἰς τὸ λίαν ἀξιόλογον ποσὸν τοῦ 1.341.639.505 λιρῶν τουρκικῶν (χαρτίνων). Διὰ τοῦ ὑπομνήματός της τῆς 25 Ἰανουαρίου ἡ Ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία ἀντέκρουσε τὰ ἐπιχειρήματα τῆς Τουρκίας.

«Δηλῶ ὅτι ἡ συζήτησις εἶνε ἀνοικτὴ μεταξὺ τῶν δύο ἀντιπροσωπειῶν ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου. Δὲν δύναμαι ἐν τούτοις νὰ μὴ σημειώσω ὅτι ἡ Τουρκικὴ ἀντιπροσωπεία ἐγνωστοποίησε πολὺ ἀργὰ τὰς ἀπόψεις της, εἰς τρόπον ὥστε νὰ εἶνε δύσκολος τὴν στιγμὴν αὐτὴν ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου».

— Μονομαχία Βενιζέλου—Ἰσμέτ. —
«Θὰ πληρώσω ὅταν πληρώσῃς»

Βενιζέλος. «Κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίασιν τῆς Ἐπιτροπῆς ἡ Τουρκικὴ ἀντιπροσωπεία ἤγειρε τὸ ζήτημα τῶν ἀποζημιώσεων ζητοῦσα 160 ἑκατομμύρια λιρῶν Τουρκίας, χωρὶς νὰ καθορίζῃ ἂν ἐπρόκειτο περὶ χαρτίνων ἢ χρυσῶν. Ἔκτοτε οὐδόλως ἐστοιχείωσε τὴν ἀξίωσίν της. Τὴν 20ην Δεκεμβρίου 1922 ἡ Ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία ἀντέκρουσε τὴν ἀόριστον ὡς ἄνω ἀξίωσιν καὶ προσδιώρισε τὸ ποσὸν εἰς τὸ ὁποῖον ἀνέρχονται αἱ ζημίαι τῶν ὁποίων εἶνε ὑπεύθυνος ἡ Ἑλλάς. Ἀκολούθως ἡ Ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία προσήγαγε τὰς ἰδικάς της ἀνταξιώσεις ὄχι διὰ νὰ ἀπορρίψῃ τὴν ἀρχὴν τῆς γενομένην ἀποδεκτὴν ὑπὸ τῶν Μ. Δυνάμεων, ἀλλ' ὅπως δυνηθῇ νὰ συμψηφίσῃ τὰς Τουρκικὰς ἀπαιτήσεις».

Ὁ κ. Βενιζέλος ἀναλύει τὰ ἐπιχειρήματα ἐκ τῶν ὁποίων ἀποδεικνύεται τὸ αὐθαίρετον καὶ φαντασιῶδες τῶν τουρκικῶν ἀξιώσεων. Ὡς πρὸς τὰς Ἑλληνικάς, στηρίζονται αὗται ἐπὶ βάσεως ἀκλονήτου.

Βενιζέλος.— «Βεβαίως διεπράχθησαν ζημίαι, διότι ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς ἀποχωρῶν ἀπώλεσε τὴν συνοχὴν καὶ τὴν πειθαρχίαν του. Ἡ Ἑλλὰς εἶναι πρόθυμος νὰ καταβάλῃ τὰς ἐκ τούτου ζημίας. Ἀλλ' ἐὰν εἶνε ἑτοίμη νὰ πληρώσῃ, ἐννοεῖ καὶ νὰ πληρωθῇ διὰ τὰς ἀπωλείας αἵτινες ἐπεβλήθησαν εἰς αὐτήν. Αἱ ἀθρόαι ἀπελάσεις τῶν Ἑλλήνων, πρὸ καὶ μετὰ τὸν πόλεμον, ὑπῆρξαν κολοσσιαῖαι καὶ ἔθεσαν εἰς κίνδυνον, τὸ μέλλον, τὸ κοινωνικόν, τὸ πολιτικὸν καὶ τὸ οἰκονομικὸν τῆς Ἑλλάδος. Ἐὰν ἡ Ἑλλὰς ὑποχρεωθῇ νὰ πληρώσῃ, εἶνε ἀπαραίτητον νὰ ἐπιτύχῃ τὴν καταβολὴν τῶν ὅσων ἐδαπάνησεν ἕνεκα τῶν ἀπολύσεων τούτων. Εἶνε ἐπίσης διατεθειμένη νὰ παραιτηθῇ τῶν ἀξιώσεών της διὰ τὰ ἔξοδα τῆς κατοχῆς τὰ μετὰ τὴν ἐπάνοδον τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου, ἤτοι 70 ἑκατομμύρια λιρῶν, ἀλλὰ ζητεῖ τὸ ὑπόλοιπον τῶν ἀπαιτήσεών της, περιλαμβανομένων καὶ τῶν δαπανῶν διὰ τὴν Μεραρχίαν κατοχῆς Κωνσταντινουπόλεως».

Μπομπάρ. «Εἶνε δυσχερὲς νὰ ἐπιμένῃ ἡ Ἑλλὰς εἰς ἀξίωσιν δαπανῶν κατοχῆς δεδομένου, ὅτι οἱ Σύμμαχοι συγκατατίθενται νὰ παραιτηθοῦν τῶν ἰδικῶν των τοιούτων».

Βενιζέλος. «Ἐν τούτοις οἱ ἀποζημιώσεις ὑπὲρ τῶν ὑπηκόων τῶν Συμμάχων προβλέπονται καὶ ὄχι ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων. Ἐν πάσῃ περιπτώσει καὶ ἂν καταστρωθοῦν λογαριασμοί, θὰ ζητήσω ὅπως αἱ ζημίαι τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων περιληφθοῦν ἐπίσης».

Ἰσμὲτ πασᾶς. Αἱ ἐξηγήσεις τοῦ κ. Βενιζέλου θὰ χρησιμεύσουν διὰ νὰ κριθῇ ἡ ἀντίληψις ἥτις κρατεῖ κατὰ τὰς συζητήσεις. Ὅταν γνωσθῇ ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος ἐζήτησε, μετὰ τὰ γνωστὰ γεγονότα, χρήματα ἀπὸ τὴν Τουρκίαν διὰ τὴν κατοχὴν Τουρκικῶν ἐδαφῶν, οἱ εὐσυνείδητοι καὶ εὐφυεῖς ἄνθρωποι θὰ σχηματίσουν μίαν ἰδέαν περὶ τοῦ πνεύματος, τὸ ὁποῖον ἐκυριάρχησε εἰς τὰς οἰκονομικὰς διαπραγματεύσεις τῆς Λωζάννης. Κατὰ τὴν γνώμην τῶν Συμμάχων καὶ τῶν Ἑλλήνων, ἡ Τουρκία ὀφείλει νὰ πληρώσῃ ὅλα ὅσα τῆς ζητοῦν. Ἀλλ' ὅ,τι ἀπαιτεῖ ἡ Τουρκία αὐτή, τῆς τὸ ἀρνοῦνται συστηματικῶς».

Ὁ Ἰσμὲτ πασᾶς ὁμιλεῖ ἀκολούθως περὶ τῆς εὐθύνης διὰ τὴν πυρκαϊὰν τῆς Σμύρνης, τὴν ὁποίαν ἐπιρρίπτει εἰς τοὺς Ἕλληνας καὶ ἀνασκευάζει τὰ ἐπιχειρή-

ματα τοῦ κ. Βενιζέλου τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὰς Τουρκικὰς ἀπαιτήσεις.

Ἰσμὲτ πασᾶς. «Ἐπιθυμῶ νὰ γνωρίζω τί διαμφισβητεῖ ὁ κ. Βενιζέλος: τὴν ἀρχὴν τῶν ἀποζημιώσεων ἢ τὴν ἔκτασιν αὐτῶν εἰς διδομένους ἀριθμούς; Ἂν ἡ ἀρχὴ γίνῃ δεκτή, οἱ ἀθιθμοὶ θὰ ἐξετασθοῦν καὶ θὰ εἶνε εὐχερὲς νὰ ἀποδεχθῇ ἡ δαπάνη πρὸς ἀνέγερσιν μιᾶς οἰκίας ὑπὸ τὰς σημερινὰς περιστάσεις».

Βενιζέλος: «ἀναμφιβόλως ἡ Ἑλλὰς δέχεται τὴν εὐθύνην τῶν προξενηθεισῶν ζημιῶν κατὰ παράβασιν τῶν κανόνων τοῦ πολέμου· ἀλλὰ δὲν δέχεται νὰ πληρώσῃ τὰς ζημίας αὐτὰς εἰμὴ ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ τῆς πληρώσουν ἐπίσης τὰ ὅσα δικαίως ζητεῖ καὶ ἰδιαιτέρως διὰ τὰς ζημίας, τὰς ὁποίας ὑπέστησαν οἱ Ἕλληνες ὑπήκοοι. Ζητεῖ ἐπίσης τὴν κατοβολὴν τῶν δαπανῶν, τὰς ὁποίας ἀντιπροσωπεύει ἡ ἐπὶ ἓξ ἔτη συντήρησις 500.000 Ἑλλήνων, Τούρκων ὑπηκόων, καταφυγόντων εἰς Ἑλλάδα, διότι ἀπεδιώχθησαν ἐκ Τουρκίας πρὸ τοῦ Μαΐου 1914.

Ὁ Ἰσμὲτ πασσᾶς ἰσχυρίζεται ὅτι τὴν εὐθύνην διὰ τοὺς πρόσφυγας φέρει ἡ Ἑλλάς, διότι ἠκολούθησαν οὗτοι τὸν Ἑλληνικὸν στρατόν. Παράδειγμα ἡ ἐκκένωσις τῆς Ἀνατολικῆς Θράκης, ἐκ τῆς ὁποίας οἱ Ἕλληνες ἔφυγαν χωρὶς νὰ τοὺς ἐκδιώξουν οἱ Τοῦρκοι καὶ πρὸ τῆς ἐμφανίσεώς των. «Εἰς τὰ ἄλλα ἐπιχειρήματα τοῦ κ. Βενιζέλου δὲν θεωρῶ ἀναγκαῖον νὰ ἀπαντήσω. Ἡ εὐγλωττία τῶν γεγονότων εἶνε ἀνωτέρα κάθε ἐπιχειρήματος. Ἡ Τουρκικὴ ἀντιπροσωπεία ἐπιμένει urbi et orpi εἰς τὴν ἀξίωσίν της καὶ ἀπαιτεῖ τὰς ἀπαραιτήτους ἀποζημιώσεις».

Βενιζέλος: «Ἀφοῦ ὁ Ἰσμὲτ πασσᾶς διατείνεται ὅτι οἱ Ἕλληνες ἐγκατέλειψαν τὰς ἑστίας των χωρὶς δικαιολογημένον φόβον, ἐρωτῶ:

«Εἶνε διατεθειμένος ὁ Ἰσμὲτ πασσᾶς νὰ δεχθῇ ὅπως οἱ Ἕλληνες πρόσφυγες ἐπανέλθουν εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Θράκην;»

Ἰσμέτ. «Δὲν ἐπανέρχομαι εἰς ζητήματα κανονισθέντα ἤδη».

Μπομπάρ. «Ἡ περαιτέρω συζήτησις εἶνε ἀνωφελής.»

Ἡ Κιτρίνη βίβλος δὲν ὁμιλεῖ περὶ τῶν διαπραγματεύσεων, προφορικῶν καὶ ἐγγράφων, αἵτινες ἐπηκολούθησαν κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 27ης Ἰανουαρίου καὶ μέχρι τῆς ἑπέρας τῆς 4ης Φεβρουαρίου ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν ἀποζημιώσεων. Αἱ σχετικαὶ λεπτομέρειαι εἶνε γνωσταὶ εἰς ὅλους καθὼς καὶ ἡ τελικὴ διατύπωσις τοῦ ἄρθρου 58 τοῦ σχεδίου τῆς συνθήκης, τὸ ὁποῖον ἐτροποιήθη δὶς ἀπὸ τῆς 31ης Ἰανουαρίου μέχρι τῆς ῥήξεως τῆς Διασκέψεως.

— Πῶς τίθεται ἤδη τὸ ζήτημα.— Ἡ τουρκικὴ ἀξίωσις ὑφίσταται

Δύο ἡμέρας μετὰ τὴν ἐπιστροφήν του εἰς Παρισίους καὶ συγκεκριμένως τὴν 9ην Φεβρουαρίου, ὁ κ. Βενιζέλος, ἔχων τὴν ἐντύπωσιν ὅτι αἱ Ἑλληνικαὶ ἀποζημιώσεις ἀπέμειναν ἀκαθόριστοι εἰς τὸ Συμμαχικὸν σχέδιον, ἐπεσκέφθη μετὰ τοῦ κ. Ρωμάνου τὸν κ. Περεττὶ-ντὲ-Λὰ-Ροκκό, Διευθυντὴν τῶν πολιτικῶν ὑποθέσεων τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, τὸν ὁποῖον καὶ ἠρώτησε σχετικῶς. Ἡ ἀπάντησις ὑπῆρξε σαφής. Οἱ Σύμμαχοι εἶχον υἱοθετήσει τὴν τελικὴν Ἑλληνικὴν διατύπωσιν, καθ' ἣν:

«Αἱ ἀξιώσεις τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος, αἵτινες προσηχθησαν ἐνώπιον τῆς Διασκέψεως, ὡς καὶ αἱ ἀντίστοιχοι τῆς Ἑλλάδος κατὰ τῆς Τουρκίας, θὰ ἀποτελέσουν ἀντικείμενον μεταγενεστέρας συμφωνίας μεταξὺ τῶν δύο Κυβερνήσεων.

»Εἰς περίπτωσιν διαφωνίας τὸ ζήτημα θὰ λυθῇ διὰ διαιτησίας.»

Ὁ κ. Βενιζέλος εὐχαριστήσας, ἐπανέλαβε σαφῶς ὅτι ἡ ἀνωτέρω παραχώρησις τῆς Ἑλλάδος εἶνε ἡ τελευταία καὶ ὅτι πέραν αὐτῆς δὲν θὰ ἦτο δυνατὴ ἡ ὑπογραφὴ τῆς εἰρήνης.

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἡ ἀγγλικὴ ἀντιπροσωπεία τῆς Λωζάννης διὰ λεπτομεροῦς ἐκθέσεως κατέστησε γνωστὴν εἰς τὸν κ. Βενιζέλον ὁλόκληρον τὴν ἐπὶ τῶν ἀποζημιώσεων γενομένην συζήτησιν μεταξὺ Τούρκων καὶ Συμμάχων. Τὸ ἔγγραφον εἶνε ἰδιαιτέρας ἀβρότητος καὶ περιέχει τὴν ἐξήγησιν καθ' ἣν: «Ἡ ἑλληνικὴ περὶ ἀποζημιώσεως διατύπωσις περιελαμβάνετο εἰς τὸ συμμαχικὸν σχέδιον, ἀλλὰ δὲν συνεζητήθη τελικῶς, διότι ἡ διαφωνία μεταξὺ Τούρκων καὶ Συμμάχων ἐξεδηλώθη πρὸ τοῦ σημείου τούτου ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν παραχωρήσεων καὶ τῶν διομολογήσεων.

Τέλος, πρὸ δύο τριῶν ἡμερῶν καὶ ἐξ ἀφορμῆς τοῦ ζητήματος τῶν νήσων, ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἐδήλωσεν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ὅτι αἱ Σύμμαχοι Μ. Δυνάμεις δὲν εἶναι διατεθειμέναι νὰ ἐπιτρέψουν νέαν συζήτησιν τῶν θεμάτων τῆς Συνθήκης τῆς Λωζάννης, τὰ ὁποῖα οἱ Τοῦρκοι ῥητῶς ἐδέχθησαν. Τοιαῦτα Ἑλληνικὰ εἶναι ὅλα τὰ ἐδαφικὰ ζητήματα. Ἐπειδὴ δὲ μέχρι τελευταίας στιγμῆς οἱ Τοῦρκοι δὲν ἀπεδέχθησαν τὴν Συμμαχικὴν πρότασιν διὰ τὰς ἀποζημιώσεις, ἕπεται ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο μένει ἐκκρεμές.

Ἐπέμεινα τόσον διεξοδικῶς εἰς τὴν ἀνάλυσίν του, διότι θὰ ἀποβῇ ἀντικείμενον διαπραγματεύσεων καὶ συζητήσεων, ἐκ τῶν ὁποίων ἴσως ἐξαρτηθῇ ἡ εἰρήνη τῆς Ἐγγὺς Ἀνατολῆς. **Γ. Β.**

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὁ κ. **Κανέλλης**, εἰδικὸς ὠτορινολαρυγγολόγος ἰατρὸς εἰδοποιεῖ τοὺς πάσχοντας τὰ **ὦτα**, τὸν **λάρυγγα**, τὸν **λαιμόν**, καὶ τὴν **ῥῖνα** ὅτι θὰ παραμείνῃ ἐν Μυτιλήνῃ ἐπὶ ἕνα ἀκόμη μῆνα καὶ θὰ δέχεται εἰς τὸ ἑξῆς τοὺς ἀρρώστους ἐν τῇ Κλινικῇ τοῦ κ. Μανώλα κατὰ τὰς ὥρας 10-11 π. μ. καὶ 2-3 μ. μ. 3—5

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

ΑΠΟ ΤΑΣ λεπτομερείας τῶν Τουρκικῶν ὑποχωρήσεων καὶ ἀπαιτήσεων, ποὺ μᾶς διεβιβάσθησαν σήμερον ἐξ Ἀθηνῶν, ὡς διαλαμβανόμεναι εἰς τὸ Τουρκικὸν ἀντισχέδιον, διαφαίνεται ὅτι ἡ Ἄγκυρα ἔβαλε νερὸ εἰς τὸ κρασί της. Δὲν εἶνε βέβαια σαφὲς κατὰ πόσον ἐπιμένει εἰς τὰ οἰκονομικὰ ζητήματα, ὡς εἶνε τὸ ζήτημα τῶν διομολογήσεων. Ἀλλ' ἐν πάσῃ περιπτώσει αἱ ὑποχωρήσεις της εἰς τὸ ζήτημα τῶν Στενῶν, τοῦ Καραγάτς, τῶν Νήσων καὶ τῆς Καλλιπόλεως, εἶνε ἐνδεικτικαὶ τῶν διαλλακτικῶν διαθέσεων ποὺ ἐπεκράτησαν εἰς τὰς Τουρκικὰς ἀντιλήψεις. Κατόπιν τούτου δὲν θὰ ἦσαν ἐντελῶς ἀστήρικτοι αἱ ἐλπίδες ἐπὶ τὰ ἀποτελέσματα τῶν νέων διαπραγματεύσεων ποὺ θὰ ἀρχίσουν ἀσφαλῶς τὸ ταχύτερον.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΜΠΗΝ τῆς ὁδοῦ Ἀλυσσίδας — Πυργέλια ὁ δρόμος ἔπαθε καθίζησιν. Τὸ γεγονὸς εἶναι πολὺ φυσικόν. Τὰ πάντα ῥεῖ. Ἀλλ' ἐδῶ εἰς τὸν μακάριον αὐτὸν Ἑλληνικὸν τόπον συμβαίνει κάτι ἄλλο φυσικώτερον. Κάθε πρᾶγμα ποὺ χαλάει δὲν διορθώνεται πλέον εἰ μὴ μὲ τὴν πάροδον αἰώνων. Ἔχομεν πρόχειρον παράδειγμα τὴν γέφυραν Παλαιοκήπου. Κατέπεσε πρὸ 1 1)2 ἔτους. Καὶ ἐνῷ εἰς κάθε ἄλλο Κράτος — καὶ **ἀπολίτιστον** ἀκόμη, — δι' ἕνα τέτοιο ἔργον ποὺ ἐξυπηρετεῖ τὴν συγκοινωνίαν τῆς κυριωτέρας ἀρτηρίας τῆς νήσου, ἀμέσως ἀπὸ τῆς ἐπαύριον θὰ ἐδούλευαν ἐργάται καὶ μηχανικοὶ διὰ τὴν ἀνέγερσίν του, ἐδῶ ἡ γέφυρα ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι χαλασμένη. Διὰ τοῦτο φοβούμεθα τὴν φυσικωτάτην αὐτὴν συνέπειαν. Ἐκτὸς ἐὰν ὁ δρόμος αὐτὸς δὲν ἀνήκει εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν Δημοσίων Ἔργων, ὁπότε ἀπὸ τὸν κ. Κοβέτσον δυνάμεθα βασίμως νὰ ἐλπίζωμεν.

ΤΟΠΙΚΑ

— Ἡ Ἀρμενικὴ συναυλία

Ἐδόθη προψὲς εἰς τὸν «Ἀλκαῖον» τὸ κονσέρτο τῶν Ἀρμενίων προσφύγων ἐρασιτεχνῶν ὑπὲρ τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν προσφύγων ἀρμενοπαίδων. Παρὰ τὴν κακοκαιρίαν κόσμος πολὺς προσῆλθεν εἰς τὴν συναυλίαν. Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν Ἀρμενικὴν παροικίαν καὶ πολλοὶ συμπολῖται ἐκτιμῶντες τὸν ἀγαθοεργὸν σκοπὸν τῶν συμπαθῶν Ἀρμενίων ἐρασιτεχνῶν παρηκολούθησαν τὴν ἑσπερίδα. Ἀπὸ τοὺς ἐπισήμους παρέστη ὁ κ. Στρατιωτικὸς Διοικητής.

Τὸ πρόγραμμα τῆς συναυλίας ὡραῖον καὶ ποικίλον. Τραγούδια, ἀπαγγελίαι, κωμωδία, χορός. Ἡ ἐκτέλεσις πολὺ καλή, παρ' ὅλην τὴν μετριοπαθῆ ἐν ἀρχῇ τῆς ἑσπερίδος δήλωσιν τῶν ἐρασιτεχνῶν, ὅτι πρέπει νὰ κριθοῦν ἐπιεικῶς ἐπειδὴ δὲν παρουσιάζονται μὲ καλλιτεχνικὰς ἀξιώσεις. Δὲν γνωρίζομεν τί ἐντυπώσεις ἀπεκόμισεν ὁ αὐστηρὸς κριτικὸς κ. Τ. Μ. τῆς «Σάλπιγγος» ποὺ συνηθίζει νὰ ἔχῃ ἀπαιτήσεις ἀπὸ ἐκεῖ ποὺ δὲν πρέπει· οὔτε καὶ ἂν ἡ ἀβρότης του θὰ φθάσῃ καὶ πάλιν μέχρι τοῦ σημείου ὥστε νὰ θίξῃ ἀπρεπῶς εὐγενικὰς προσπαθείας πρὸ τῶν ὁποίων κάθε καθὼς πρέπει ἄνθρωπος ὀφείλει νὰ ἀποκαλύπτεται. Ἡμεῖς ἐν τούτοις, καὶ μαζύ μας ὅλος ὁ κόσμος ποὺ ἐτίμησε τὴν συναυλίαν ἐμείναμεν ἐντελῶς ἱκανοποιημένοι.

Τὸ γεγονὸς ὅτι κατώρθωσαν νὰ συγκρατήσουν ἀδιάπτωτον τὸ ἐνδιαφέρον τῶν συμπολιτῶν, ποὺ δὲν ἐκαταλάβαιναν τὴν γλῶσσαν τῶν φίλων ἐρασιτεχνῶν, εἶνε τὸ ἀσφαλέστερον καὶ δικαιότερον κριτήριον τῆς ἐπιτυχίας. Παρακαλοῦμεν τὰ καλὰ παιδιὰ νὰ δεχθοῦν τὰ ἐγκάρδιά μας συγχαρητήρια. Ἡ εὐγενικὴ προσπάθεια καὶ τὸ ἐνδιαφέρον ποὺ δείχνουν —ἀτυχεῖς αὐτοὶ πρόσφυγες— διὰ τὰ ἀπόκληρα ὀρφανά των, τοὺς τιμᾷ ἐνῷ συγχρόνως ἀποδεικνύει τὴν ζωικότητα τῆς φυλῆς των ποὺ ἀξίζει, καὶ ἀσφαλῶς πολὺ γρήγορα θὰ ἐπιτύχῃ ἕνα καλλίτερον μέλλον.

— Εὐλογία ἐν Λήμνῳ

Πληροφορούμεθα ἐκ Λήμνου ὅτι ἐνέσκηψεν ἀπὸ τινὸς ἐκεῖ εὐφλογία ὀξείας μορφῆς. Πολλὰ ἐκ τῶν παρουσιαζομένων κρουσμάτων εἶναι θανατηφόρα. Ἐζητήθη παρὰ τῶν κατοίκων ἡ λῆψις ἐκ μέρους τῶν ἁρμοδίων ὅλων τῶν ἐνδεικνυομένων μέτρων.

Ἀνακοινωθὲν

Διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου «Ἰωάννη» ἐκομίσθη σῖτος ὀκ. 235000 περίπου.

Ἡ διανομὴ αὐτοῦ εἰς ἄλευρον ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐρχομένης Τετάρτης 14 τρέχοντος μὲ ἀναλογίαν 1 1)2 ὀκᾶ κατ' ἄτομον.

Παρακαλοῦνται αἱ κοινότητες ὅπως ἀποστείλωσι τοὺς ἀντιπροσώπους των πρὸς παραλαβήν.

Μυτιλήνη 10 Μαρτίου 1923

Ἐκ τοῦ Ἐφοδιασμοῦ Λέσβου

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

— Ἀντὶ τοῦ τέως πληρεξουσίου κ. Μαλιάκα Λαΐλου, ἀσθενοῦντος, τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν ἐλαιοπαραγωγῶν διὰ τὰς Ἀθήνας θὰ συμμετάσχῃ ὁ κ. Δημ. Ἀράπογλους.

ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΙΗΣΗ

Ἐρωτικὸ

Ἤλιε μ', στὰ βασιλέματά σ'
θὲ νὰ σὲ παραγγείλω·
Νὰ γράψω θέλω μιὰ γραφὴ
στὸν ἀγαπῶ νὰ στείλω.

(Δημοτικὸ)

ΤΡΙΒΟΛΟΙ

— Ἀπὸ τὸ κονσέρτο τῶν ἀρμενίων.

— Οἱ ἀπαγγελίες ὅλες σὲ πατριωτικὸ μοτίβο.

— Ἡ ποίησις τοῦ ἀδελφοῦ μαρτυρικοῦ Ἔθνους ἔχει ἀπορροφηθεῖ ἀπὸ τὸν πόνον τῆς φυλῆς.

— Ποὺ ζητεῖ ἐλευθερία.

— Καὶ εἶνε ποτισμένη καὶ αὐξάνεται μὲ τὸ αἷμα τῶν σφαγιασθέντων μαρτύρων.

— Ποὺ βοᾷ ἐκδίκησιν.

— Ἀπαράλλαχτα ὅπως ἡ Ἑλληνικὴ ποίησις τῶν χρόνων τῆς Σκλαβιᾶς.

— Τὸ ἐρωτικὸ τραγοῦδι τοῦ χοροῦ τῶν παρθένων χαριτωμένο καὶ περιπαθέστατο.

— Χαρακτηριστικὴ καὶ θεματικώτατη ἡ σκηνὴ τῆς ἐρωτικῆς ἐξομολογήσεως τοῦ Κούρδου.

— Ἱκετεύει ἕνα βλέμμα ἀπὸ τὴν ὡραίαν Ἀρμενοπούλαν.

— Ποὺ τοῦ τὸ ἀρνεῖται ἐπιμόνως.

— Ἀλλ' ἐπὶ τέλους κάμπτεται ἀπὸ τὸ θελκτικὸ τραγοῦδι του.

— Καὶ πιάνεται εἰς τὰ βρόχια τῆς Ἀγάπης.

— Καὶ τὸ εἰδύλλιον ἐξελίσσεται τότε εἰς Ἐθνικὸν χορόν.

— Μιὰ εὔθυμη φιλικὴ παρέα ἀπὸ κορίτσια καὶ νέους ποὺ περνᾶ τυχαίως ἀπὸ ἐκεῖ.

— Παρασύρει τοὺς ἐρωτευμένους εἰς τὸ γλέντι.

— Καὶ χορεύουν ὅλοι μαζύ.

— Ἤτανε θαῦμα ἁρμονίας κινήσεων καὶ χάριτος ὁ ἀρχαῖος Ἐθνικὸς ἀρμενικὸς χορός.

— Καὶ τὸ τραγοῦδι ποὺ τὸν συνώδευε, γλυκύτατο, παραπονετικό, συγκινητικό.

— Ἡ κωμωδία μία πολὺ ἔξυπνη ἠθογραφία.

— Ὑπόθεσις ἡ πάλη μεταξὺ τῶν νέων ἰδεῶν καὶ τῶν προλήψεων.

— Ὁ πατέρας ἐμποδίζει τὴν χειραφέτησιν τῆς κόρης του ποὺ ζητᾷ νὰ παντρευτῇ ἕναν ἐξευρωπαϊσμένο γιατρό.

— Ἡ Μάνα σύμφωνη μὲ τὴν κόρη.

— Φυσικὰ ἐνίκησαν τὰ θηλυκά.

— Σὰ θέλει ἡ νύφη κι' ὁ γαμπρὸς κ. τ. λ.

— Ἡ γλυκυτέρα μολαταῦτα σκηνὴ ἀπὸ ὅλην τὴν συναυλίαν ἦτο ἡ ἐκκύβευσις τοῦ λαχείου.

— Μία τοῦρτα πρώτου μεγέθους ἐπὶ τραπέζης ἀπήρτιζε τὸν μοναδικὸν πλὴν γλυκύτατον διάκοσμον τῆς σκηνῆς.

— Ὅταν ἤνοιξεν ἡ αὐλαία.

— Ἡ τύχη ηὐνόησε τὸν φίλον φαρμακοποιὸν κ. Παπαδόπουλον.

— Καὶ τὸν ηὐνόησε **σκανδαλωδῶς**.

— Ὅπως λέγουν οἱ κακὲς γλῶσσες.

— Ἐπειδὴ τὸ παιδάκι ποὺ ἔβγαζε τοὺς κλήρους ἤτανε δικό του.

— Σημειωνόμενο ὄνομα τῆς Δος ***Ροζίνας Μιζαγιάν***.

— Ἐτραγούδησε δύο τραγούδια Ἀρμένικα.

— Σὲ στὺλ εὐρωπαϊκό.

— Φωνὴ κρυσταλλένια καὶ γλυκειά.

— Ἕνα ᾠδικὸ ταλέντο σπάνιο.

— Ἡ ἑσπερίδα ἄρχισε μὲ τὸν ὕμνο τοῦ Βενιζέλου.

— Ποὺ τὸν ἄκουσαν οἱ Ἀρμένιοι εὐλαβητικὰ καὶ ὄρθιοι.

— Τὰ χειροκροτήματα ποὺ ἐσκέπασαν τὸ τέλος του ἤτανε.

— Τὸ ξέσπασμα τῶν ἐλπίδων μιᾶς φυλῆς κατατρεγμένης.

— Πόσο βαθειὰ νοιώθουμε τὸν πόνο σας.

— Φτωχοί μας ἀδερφοί!

ὁ Κατανάγκης

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ὁ κ. Νικ. Ἀρ. Βαρελτζίδης καὶ ἡ Δ)ὶς Μαρία Π. Ἀγγελῆ ἔδωκαν ἐν Παπάδῳ ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου. Τὰ ἐγκάρδιά μας συγχαρητήρια.

«Σαπφὼ»

Ἀπόψε **Ζουρ-Φὶξ** Καλλιτεχνίας καὶ πανηγυρισμοῦ μὲ τὴν Ντέλιαν στὸ ἔργον ἡ «Ἀναρχία» καὶ συνέχεια, κωμωδία τὸ «χαρέμι τοῦ Σουλτάνου». Ὑπὸ τῆς μουσικῆς ἡ «Μπλὲ Μαζοῦρκα» ὀλλανδέζα καὶ ἡ εὔθυμος χήρα.

***

Ἡ παράστασις ποὺ ἐπρόκειτο νὰ δοθῇ προψὲς στὴ Σαπφὼ τῇ συμπράξει διαφόρων καλλιτεχνῶν, ἀνεβλήθη λόγῳ τῆς σφοδρᾶς κακοκαιρίας. Θὰ δοθῇ ὁριστικῶς αὔριον Τρίτην.

Προμηνύεται ἐκλεκτὴ κοσμικὴ συγκέντρωσις.

Ναυτικὸν Γραφεῖον

Ἀχ. Κουρκουλῆ

Τὸ Ἀγγλικὸν ἀτμόπλοιον «ΑΛΒΑΤΡΟΣ» θὰ φθάσῃ σήμερον τὸ ἑσπέρας καὶ θὰ ἀναχωρήσῃ αὔριον Τρίτην διὰ Κωνσταντινούπολιν.

Ἐκ τοῦ Πρακτορείου

ΑΠΩΛΕΣΘΗ πορτοφόλιον περιέχον ἕνα στρατιωτικὸν ἀπολυτήριον καὶ διάφορα ἰδιωτικὰ ἔγγραφα ἀνήκον εἰς τὸν λοχαγὸν Χουτσόπουλον Παν. Ὁ εὑρὼν παρακαλεῖται νὰ τὸ φέρῃ εἰς τὰ γραφεῖα μας καὶ θὰ ἀμειφθῇ. 3—3

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΜΟΝΙΜΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ

Ἰδιαιτέρα τηλεγραφικὴ ὑπηρεσία «Ἐλευθ. Λόγου»

Ἀρ. 2680 ΑΘΗΝΑΙ 11 Μαρτίου, ὥρα 3 πρωϊνὴ

ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ.— ΕΠΝΙΓΗΣΑΝ 150 ΑΝΔΡΕΣ

Τὸ ἀκτοπλοϊκὸν ἀτμόπλοιον «Ἀλέξανδρος» μεταφέρον χθὲς ἐκ τοῦ Ναυστάθμου ἀξιωματικοὺς καὶ ναύτας τοῦ πολεμικοῦ Ναυτικοῦ, ἐβυθίσθη, προσβληθὲν αἰφνιδίως ἀπὸ θαλάσσιον κλύδωνα.

Ἐκ τῶν ἐπιβαινόντων ἀνδρῶν ἐπνίγησαν ἑκατὸν πεντήκοντα.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΗΛΙΚΙΩΝ 1912 — 1918

Ὑπεγράφη Β. Διάταγμα δι' οὗ καλοῦνται ὑπὸ τὰ ὅπλα οἱ λιποτάκται καὶ ἀνυπότακτοι τῶν κλάσεων 1912 μέχρι 1918 συμπεριλαμβανομένου. Ἡμέρα προσελεύσεως ὁρίζεται ἡ 15η Μαρτίου.

ΤΟ ΤΟΥΡΚΙΚΟΝ ΑΝΤΙΣΧΕΔΙΟΝ.— ΚΟΙΝΗ ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΑΡΜΟΣΤΩΝ.— ΕΣΤΑΛΗ ΔΙ' ΕΙΔΙΚΟΥ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΥ ΕΙΣ ΤΑΣ ΣΥΜΜΑΧΙΚΑΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑΣ

Τηλεγραφοῦν ἐκ Κων)πόλεως, ὅτι οἱ ἐκεῖ ἁρμοσταὶ τῶν Συμμάχων, ἔλαβον τὸ ἐπίσημον ἀντισχέδιον τῆς Κεμαλικῆς Κυβερνήσεως, τὸ ὁποῖον ἔκτακτος ταχυδρόμος ἐκόμισεν ἐξ Ἀγκύρας εἰς Κων)πολιν. Κατόπιν τούτου καὶ κατόπιν κοινῆς συσκέψεως μεταξὺ τῶν Ἁρμοστῶν τῶν τριῶν Δυνάμεων, εἰδικὸς ταχυδρόμος ἀνεχώρησεν ἐκ Κων)πόλεως ἵνα κομίσῃ τὸ ἀντισχέδιον εἰς τὰς πρωτευούσας τῶν Συμμάχων καὶ ἐπιδόσῃ εἰς τὰς Κυβερνήσεις Ἀγγλίας, Γαλλίας καὶ Ἰταλίας.

ΤΟ ΤΟΥΡΚΙΚΟΝ ΑΝΤΙΣΧΕΔΙΟΝ.— ΔΕΝ ΖΗΤΟΥΝ ΠΛΕΟΝ ΤΑΣ ΝΗΣΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟ ΚΑΡΑΓΑΤΣ.— ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΞΙΩΣΕΙΣ

Νεώτερα ἐκ Κων)πόλεως τηλεγραφήματα, ἐπιβεβαιοῦν τὴν ἐπειγόντως διαβιβασθεῖσαν ὑμῖν εἴδησιν περὶ νήσων καὶ Καραγάτς. Διὰ τοῦ ἀντισχεδίου των οἱ Τοῦρκοι δηλοῦν, ὅτι παραιτοῦνται πάσης ἀξιώσεως ἐπὶ τῶν νήσων καὶ τοῦ Καραγάτς.

ΑΛΛΑΙ ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

Κατὰ τὰ αὐτὰ τηλεγραφήματα, ἡ Ἄγκυρα δέχεται τοὺς ὅρους τῆς συνθήκης τῆς Λωζάννης περὶ προστασίας τῶν μειονοψηφιῶν. Δέχεται ὡσαύτως τὸ ἄνοιγμα τῶν Στενῶν. Παραχωρεῖ εἰς τοὺς Ἄγγλους τὰς περιοχὰς τῶν Νεκροταφείων τῆς Καλλιπόλεως.

ΑΙ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΤΩΝ

Ἔναντι τῶν παραχωρήσεων αὐτῶν, ἡ Ἄγκυρα ζητεῖ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν πλοίων καὶ τοῦ ὑλικοῦ ποὺ ἔχουν κατασχέσῃ ἀπὸ τοὺς Συμμάχους διαρκούσης τῆς ἀνακωχῆς τοῦ Μούδρου.

ΑΝΑΜΕΝΟΥΝ ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΝ ΤΩΝ ΣΥΜΜΑΧΩΝ

Διὰ τοῦ ἀντισχεδίου της ἡ Ἄγκυρα δηλοῖ εἰς τοὺς Συμμάχους, ὅτι ἡ Τουρκικὴ Ἀντιπροσωπεία, προεδρευομένη ἀπὸ τὸν Ἰσμέτ, ἀναμένει πρόσκλησίν των διὰ νὰ διαπραγματευθῇ τὴν ὑπογραφὴν τῆς Συνθήκης τῆς Εἰρήνης, ἐπιφερομένων τῶν ὡς ἄνω τροποποιήσεων.

ΣΥΜΜΑΧΙΚΟΝ ΔΙΑΒΗΜΑ—ΝΑ ΠΑΥΣΟΥΝ ΟΙ ΕΚΤΟΠΙΣΜΟΙ

Ἀγγέλλεται ἐκ Παρισίων, ὅτι ἐντὸς τῆς τρεχούσης ἑβδομάδος αἱ Κυβερνήσεις τῶν Συμμάχων προβαίνουν εἰς κοινὸν διάβημα πρὸς τὴν Ἄγκυραν διὰ τὴν κατάπαυσιν τῶν ἐκτοπισμῶν τῶν Ἑλλήνων τοῦ Πόντου.

ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ Η ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ

Κατόπιν τοῦ διαβήματος τούτου θεωρεῖται πιθανωτάτη ἡ ταχίστη ἔναρξις τῆς διακοπείσης ἀνταλλαγῆς τῶν αἰχμαλώτων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

Ἀνακοίνωσις

Παρεπέμφθησαν εἰς τὴν Εἰσαγγελίαν αἱ ἐκ Σμύρνης πρόσφυγες, Ἑλένη Εὐαγγέλου, Μαρία Εὐαγγέλου καὶ Εἰρήνη Εὐαγγέλου διότι ἐτύγχανον ἐγγεγραμμέναι εἰς τρία προσφυγικὰ βιβλιάρια, λαμβάνουσαι παρανόμως, ἄρτον ἐκ τριῶν μερῶν, ἀπὸ τῆς 1ης Ὀκτωβρίου παρελθόντος ἔτους.

Ἐξαπατήσασαι δὲ τὴν ὑπηρεσίαν, ἔλαβον τριπλοῦν ἐπίδομα διὰ τὸν μῆνα Νοέμβριον.

Ἐν Μυτιλήνῃ, τῇ 10)3)1923.

Ἐκ τοῦ Γραφείου
Ἰδιαιτέρας Ὑπηρεσίας
Περιθάλψεως Προσφύγων

Περίληψις

τῆς ὑπ' ἀριθ. 444 τῆς 20 Δεκεμβρίου 1922 ἀποφάσεως Πρωτοδικείου Μυτιλήνης

Διὰ ταῦτα

Δικάζον ἐρήμην τοῦ ἐναγομένου. Δέχεται τὴν κατ' αὐτοῦ περὶ διαζεύξεως ἀγωγήν. Κηρύσσει λελυμένον τὸν μεταξὺ Μιχαὴλ Τσουκαλᾶ κατοίκου Παμφύλων καὶ ἤδη ἀγνώστου διαμονῆς καὶ τῆς Ἑλένης Μιχ. Τσουκαλᾶ τὸ γένος Ἀπ. Νίμπρου κατοίκου Παμφύλων ὑφιστάμενον γάμον ὑπαιτιότητι τοῦ ἐναγομένου. Καταδικάζει αὐτὸν εἰς τὰ τῆς ἐναγούσης ἔξοδα.

Ὁ πληρεξ. Δικηγόρος
Α. Σαμαρίδης

2—2

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΘΑΛΑΣΣ. ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΠΑΛΗΟΥ

Τὸ ἀτμόπλοιον «ΠΕΛΟΨ» ἀναχωρεῖ τὴν 14ην Μαρτίου ἡμέραν Τετάρτην μ.μεσημβρίαν διὰ Χίον, Πειραιᾶ, Κρήτην καὶ **Ἀλεξάνδρειαν**.

Τὸ ἀτμόπλοιον «ΠΗΝΕΙΟΣ» ἀναχωρεῖ τὴν 14ην Μαρτίου ἡμέραν Τετάρτην μ.μεσημβρίαν διὰ Δεδέαγατς, Καβάλλαν, Θεσσαλονίκην, Βόλον, Χαλκίδα, Πειραιᾶ, Χανιά, Ῥέθυμνον καὶ Ἡράκλειον.

Ἐκ τοῦ Πρακτορείου Παλήου

Ἔφθασαν
Ῥωσσικὰ Πετρέλαια
τῆς
Svenska Iran of Rodolph Rally

ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ

Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 10 Μαρτίου 1923

Κύρ

Προσλαβὼν ὡς συνέταιρόν μου τὸν κ. Τ. Γ. Ζερμπίνην ὡς δείκνυται διὰ τοῦ ἀπὸ 6 Μαρτίου 1923 ἑταιρικοῦ μεταξύ μας συμβολαίου νομίμως κατοχωρηθέντος ἐν τοῖς βιβλίοις τοῦ ἐνταῦθα Πρωτοδικείου ὑπ' αὔξ. ἀριθ. 12 ἔχω τὴν εὐχαρίστησιν νὰ σᾶς εἰδοποιήσω ὅτι ἀπὸ 1 παρελθόντος Φεβρουαρίου ἡ ἐπωνυμία

Ν. Κ. ΨΑΡΡΟΣ

μετεβλήθη ὡς κάτωθι. Μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι καὶ τὴν νέαν μας ἐπωνυμίαν θέλετε περιβάλει μὲ τὴν αὐτὴν ἐμπιστοσύνην μεθ' ἧς περιβάλετε μέχρι σήμερον τὴν παλαιὰν τοιαύτην.

Διατελῶ μεθ' ὑπολήψεως
Ν. Κ. Ψαρρὸς

Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 10 Μαρτίου 1923

Κύρ

Λαμβάνομεν τὴν εὐχαρίστησιν νὰ σᾶς εἰδοποιήσωμεν διὰ τῆς παρούσης ὅτι συνεστήσαμεν ἐνταῦθα ὁμόρρυθμον ἐμπορικὴν ἑταιρίαν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν

Ν. Κ. ΨΑΡΡΟΣ & Τ. Γ. ΖΕΡΜΠΙΝΗΣ

ἀσχοληθησομένην εἰς πάσης φύσεως ἐμπορικὰς ἐργασίας.

Μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι θὰ μᾶς τιμήσητε διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης σας παρακαλοῦμεν ὅπως λάβητε σημείωσιν τῆς ὡς κάτωθι ἑταιρικῆς ἡμῶν ὑπογραφῆς

Μεθ' ὑπολήψεως
Ν. Κ. Ψαρρὸς
Τ. Γ. Ζερμπίνης

Ὁ ἡμέτερος Ν. Κ. Ψαρρὸς θὰ ὑπογράφῃ ***Ν. Κ. Ψαρρὸς καὶ Τ. Γ. Ζερμπίνης***.

Ὁ ἡμέτερος Τ. Γ. Ζερμπίνης θὰ ὑπογράφῃ ***Ν. Κ. Ψαρρὸς καὶ Τ. Γ. Ζερμπίνης***. 2—2

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΠΟΤΟΠΟΙΪΑΣ
ΡΑΔΟΥ ΚΑΙ ΜΑΝΔΗΛΑ
Πειραιῶς
Κονιὰκ εἰς βαρέλια ἀρίστης ποιότητος
Κονιὰκ εἰς φιάλας, **Λικὲρ** διάφορα
Οὖζα κλπ.
Ἀντιπρόσωπος ἐν Μυτιλήνῃ
Κ. Π. ΣΤΕΦΑΝΕΛΛΗΣ
Στοὰ Κουρτζῆ Νο 5
4—6

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΟΛΟΙ ΑΠΟ ΣΗΜΕΡΟΝ ΤΑ ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ FAMA, τοῦ ΚΑΡΑΛΑΣΟΥ ἀπὸ ἐκλεκτὰ καπνὰ Ἀγρινίου